

کریم پوپل

چرا دشمنان این وطن طی دوسال نو روز را در افغانستان به خون می کشانند.

در پس پرده قتل 8 نفر در هوتل سرینا در سال گذشته و قتل فرخنده در نوروز سال جارینوشته کریم پوپلآیا امکان آن می رود که قتل فرخنده یک پروژه ماهرانه دشمنان نوروز باشد. نوروز سال 300 میلون تجلیل کننده دارد. بزودی به ملیارد خواهد رسیده مرکز آن بلخ خواهد بود. در صورت آمدن صلح , افغانستان از جمله اولین کشور تجلیل کننده نوروز خواهد بود. جشن ومیله نوروز به ملیاردها دالر عواید خواهد داشت. برای افراطیت و دال غیر قابل تحمل است. در سال گذشته بتاریخ ۲۰ مارچ دشمنان این وطن بخاطر تخریب تجلیل از روز نوروز بالای هوتل سرینا حمله نموده موجب قتل تعدادی از هموطنان و مهمانان خارجی شدند. یکروز قبل از نوروز ۴ مهاجم بالای هوتل کابل (سرینا) حمله نموده ۸ تن از هموطنان و مهمانان خارجی را به شمول فامیل احمد سردار بقتل رسانیده ملت افغان را چه در خارج و چه در داخل به خون نشانددند. بتاریخ ۲۰ مارچ سال جاری یعنی یکروز قبل از تجلیل روز نوروز حادثه قتل فرخنده به جرم سوختاندن قرآن کریم رخ داد. در حالیکه دختر مؤمن هیچ با سوختاندن قرآن رابطه نداشت. سوال اینست اشخاصی در همان لحظه دور از چشم دید فرخنده یک جلد قرآن و ورقهای قرآن سوخته شده را در نزد مردم آورده به مردم می گوید اینست قرآن که این دختر سوختانده است. آنها از مردم می خواهد تا

این دختر را که امریکائیه‌ها روان کرده بکشند. مردم و پولیس زمانیکه این قرآن سوخته شده را می‌بیند به خشم می‌آیند. پولیس هم به مقامات اطلاع می‌دهد که یک دختر یک جلد قرآن را سوختانده مردم بالای او حمله نموده است. امر حوزه پردرآمد دوم که خود در مرض افراطی مبتلا بود و به سوختاندن ورق‌های قرآن توسط فرخنده مهر تأیید می‌گذارد. اینجا است که پولیس اشتباه و غفلت نموده است. باید دختر را در موتر سوار نموده روانه وزارت داخله می‌کردند. تحقیقات ابتدائی نشان داد در نزدیکی محل که فرخنده نشسته بوده است یک جلد قرآن با اوراق‌های سوخته قرآن قبلاً جابجا شده بود. و این دختر آنرا به چشم خود هم دیده بود. اینکه کی قربانی این پروژہ شود آنها منتظر یک چانس یا یک حادثه بودند. زمانیکه دختر با تعویض نویس پرخاش می‌کند و تعویض آنرا در شمع که نزدیک محل بود می‌سوزاند. دشمنان امنیت ملی و فرهنگ افغانستان از این گفتگو استفاده نموده ملارا تحریک می‌کنند که بگویند این دختر قرآن را سوختانده یا اینکه خود این تعویض نویس عضو پروژہ بوده است. در حالیکه دختر تعویض را سوختانده بود نه قرآن شریف را. امکان آن هم می‌رود که دختر قبلاً برای قربانی تثبیت شده باشد. زیرا این دختر زیاده به این زیارت رفت و آمد داشت و گاهی تبلیغ اسلامی هم می‌نمود. به احتمال قریب اشخاص در عقب، فرخنده را تحریک کرده باشد که تعویض ملا را در رویش بزن پیسه‌های مردم را مفت می‌گیرند و تعویض ناحق می‌دهند. تجارب نشان می‌دهد دختران که در شاه دو شمشیره می‌روند غرض باز نمودن بخت خود بند بسته می‌نمایند. و این دختر به همین مقصد زیاده به شاه دو شمشیره می‌رفت. اینبار قربانی این حادثه گردید. در نتیجه دشمنان موفق گردیده صدمه به امنیت ملی ما زدند. از یک طرف یک دختر پاک وطن کشته می‌شود از طرف دیگر ۴۶ هموطن ما در زندان تعداد هم اعدام خواهند شد. اینست پلان استخباراتی که توسط پولیس‌های عادی ناممکن است کشف شود. من این حادثه را بنام استفاده از احساسات مردم می‌نامم که همه نمی‌دانند. خدا میداند که طی سالها چه مقدار از این احساسات استفاده شده است. اینکه چرا دشمنان ما دشمن نوروز هستند و کاری انجام داده نمی‌توانند واضح است که فرهنگ نوروز را شاهان قدیم اسلامی ساخته است. این برای تندروان عربی

پاکستانی و افغانی رنج آور است. در زیر بخوانید. چرا افغانستان مرکز تجلیل روز نو روز است. سالها قبل شهر بلخ در ۲۰ کیلومتری شهر مزار شریف پایتخت شاهان آریائی کیانی کیداری باختریان سکها کوشانی سامانی سلجوقی بود. شهر مزار شریف را در آن زمان بنام قریه خواجه خیران یاد می نمودند. تجلیل از سال هجری شمسی و نوروز در شهر بلخ و کشورهای آسیای میانه مانند امروز شاندار نبود ولی مردم همه بخاطر سعادت و برکت سال نو فرهنگهای از گذشته گان خود داشتند. در سالهای ۴۰ الی ۴۱ هجری شمسی به تعداد ۵۰۰۰۰ لشکر عرب با فامیل‌های خویش به بلخ ناقل گردیدند. با وجودیکه جنگهای متعدد رخ داد ولی این فامیلها در چند نسل افغان شدند. زمانی که مغلها بلخ ایران بغداد را شکست دادند فرهنگ مغل و فرهنگ از دست داده کشورهای آسیای میانه دوباره در مناطق تسخیر شده مروج گردید. مسلمانان شهادت دادند در زمان که امام حسین به شهادت می رسد دیگر تضمین حیات برای مقبره این خانواده باقی نمی ماند. «مطابق به روایات: موجودیت مقبره حضرت علی کرم الله وجهه در قشلاق خواجه خیران بلخ، به امر سلطان سنجر سلجوقی در قرن ششم هجری، جستجوهای صورت گرفت. بعد از این جستجو معلوم کرده شد که در قشلاق خواجه خیران، مرقد حضرت علی کرم الله وجهه می باشد؛ و باز هم مطابق به روایات جسد مطهر آن حضرت توسط ابو مسلم خراسانی، به گونه پنهانی از بلاد شام به آنجا منتقل شده است. بنابر علل نامعلوم، توجه شاید و باید به این کشف صورت نگرفت. تقریباً بعد از ۳۰۰ در زمان سلطان حسین بایقرا یکی از پادشاه تیموریان هرات، باز هم بر اساس روایات، جستجوها تازه را آغاز نمودند. به ادامه این جستجوها که به نام کشف دوم یاد می شود، سلطان حسین بایقرا، میر علیشیر نوایی را که وزیرش بود، مأمور بررسی دقیقتر موضوع کرد. نوایی بعد از آمدن در بلخ و مطالعات شواهد و بررسی روایات به این نتیجه رسید که مقبره موجوده در خواجه خیران بلخ، از آن حضرت علی کرم الله وجهه است. به تعقیب این دریافت، نامه‌ای به هرات فرستاد. در جواب نامه، از جانب سلطان حسین میرزا بایقرا، مأمور به ساختن بنایی بر فراز مقبره شد. اولین خشت این بنا را کمال الدین بهزاد، شاعر، معمار و دوست نزدیک نوایی گذاشت. نام دو گند دارد که در بین

مردم مزار شریف به نام جوړه گنبد نیز یاد می‌شود و به نام آن قسم نیز می‌خورند. گویند به طرف غرب روضه دروازه تونل عمیق و مایل وجود دارد سلطان حسین با 300 سرباز داخل تونل گردیدند در اخیر این تونل جسد را دریافتند که در بالای آن شمع افروخته شده بود. در میان آن لوحه سنگی سفید پیدا شد در یک صفحه آن لوحه این چند عبارت منقوش بود. (هذا قبر اسدالله اخ رسول الله علی ولی الله) و سلطان حسین بایقرا میرزا بالای این مرقد تعمیر اعمار نمود. سلطان حسین بایقرا در زیبا ساختن روضه مزار شریف توجه زیاد نمود او مزار شریف را مرکز برگزاری جشن نوروز، میله ۴۰ روزه گل سرخ، بلند نمودن جهنده سال نو هجری شمسی تثبیت نمود. تعمیر که او اعمار نمود تا اکنون نظیر آن در کشورهای آسیای میانه وجود ندارد. با وجودیکه شاهان بخارا تلاش نمودند که بخارا جایگاه مزار شریف را گیرد ولی موفق نگردیدند. پس از آن مردم آسیای میانه در روضه مزار شریف تجلیل از نوروز را صبغه اسلامی داده آزادانه تجلیل می‌نمایند. هدف این فرهنگ طوریست برای اینکه مردم سال پر برکت را در پیشرو داشته باشند جهنده یا بیرق سرخ یا گل لاله را الی چهل روز تا اولین حاصل زراعتی سال بر افراشته نگه‌می‌داشتند. اولین میوه سال خربوزه زنبورچه، لکات و کوک سلطان (آلو ترش) بود که تا اکنون پابرجا است. مردم این چهل روز را بنام میله گل سرخ یاد می‌نمودند که تا اکنون به همان نام یاد می‌گردد. این فرهنگ روز تا روز غنا بیشتر یافت. زمانی که مغلیان تیموریان و بابریان به کابل و هند می‌روند این فرهنگ را به کابل غنی تر می‌سازد.

نو روز در زیارت سخی علیه الرحمه کابلشاولی خان پوپلزائی صدراعظم دولت احمدشاه درانی خرقه حضرت محمد ص را از بدخشان به مزار شریف از آنجا به کابل و از کابل به قندهار انتقال داد. شاولی خان برای یک شب این البسه (خرقه) را در نزدیکی زیارت سخی امروزی در بالای سنگ بزرگ که دوچاک داشت می‌گذارد. پس از آن این محل متبرک گردیده مردم کابل مسجد را در نزدیکی این سنگ اعمار نمودند و پس از دفن نمودن چند متدین به زیارت درگاه سخی تبدیل گردید. در زمان امیر عبدالرحمن هزاره ها حق نداشتند که مرده خود را در شهدای صالحین دفن نمایند. آنها مرده های خود در منطقه خیلی دور از شهر در نزدیکی

مسجد زیارت سخی دفن مینمودند. در نزدیکی همین زیارت تعداد زیادی از شهدا و بزرگان مردم هزاره دفن است. به همین منظور این زیارت آهسته آهسته متعلق به مردم هزاره گردید. حال در همین دو محل سال نوروز با مناسک شاندار اسلامی با اشتراک میلیونها نفر تجلیل می‌شوند. کنون افراطیت جهانی شده دشمنان نوروز تجلیل از نوروز را غیر اسلامی شمرده با نوروز دشمنی می‌ورزند. زیرا بگفته آنها نوروز عربی نیست در قرآن نوشته نشده ولی آنها توجه نمی‌نمایند که موبایل موتر طیاره کمپیوتر کمره فابریکه ها کشتی های ماشینی تعمیرها نیز در قرآن نوشته نشده پس اگر نوروز حرام است استفاده اینها حرام است. به همین منظور هر سال یک پلان تخریبی نو می سازند.